

Warszawa, 15 kwietnia 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

E 04 b 5/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21181.

Kl. 37 a, 2.

Artur Reinberg
(Warszawa, Polska).

37a, 5/02

Sposób wykonywania żeberkowego stropu żelazobetonowego.

Zgłoszono 3 stycznia 1933 r.

Udzielono 4 marca 1935 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób wykonywania żelazobetonowego stropu, złożonego z gotowych żeber, połączonych płytą betonową lub żelazobetonową, wykonaną na miejscu budowy, polegający na zakładaniu rozpórek między gotowe, dołem rozszerzające się żebra. Rozpórki służą do podparcia deskowania, formującego górną płytę stropu.

Na rysunku przedstawiono przykłady stropów, wykonywanych sposobem według wynalazku. Fig. 1 — 4 uwiadcniają przykłady stropów, wykonywanych przy zastosowaniu rozmaitego kształtu rozpórek w zależności od różnych przekrojów żeber stropowych i płyty stropowej. Fig. 5 przedstawia widok perspektywiczny stropu wraz z

szalowaniem i rozpórkami. Fig. 6 uwiadcznia w perspektywie i rzucie poziomym rozpórkę, składającą się z dwóch części, wraz z listewką.

Po ułożeniu na murach lub innych oporach żeber stropowych zakłada się między żebra rozpórki, złożone z części 3a, 3b, połączonych śrubami lub zatyczkami 4. Kształt rozpórek jest dostosowany do kształtu żeber i kształtu spodu mającej się wykonać płyty stropowej. W celu uregulowania grubości płyty 2 przymocowuje się do spodu rozpórek listewkę 6. Następnie na rozpórkach układa się oszalowanie 5 i wykonywa się betonową lub żelazobetonową płytę 2. Dzięki rozpórkom, wspartym na żebrach stropowych, ciężar jeszcze niestwardnia-

tej płyty 2 przenosi się na żebra 1. Po stwardnieniu płyty usuwa się listewkę 6, rozluźnia się śruby 4, wyjmuje rozpórki 3 i usuwa się szalowanie 5.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wykonywania zeberkowego żelazobetonowego stropu, złożonego z gotowych zeber, połączonych płytą, wykonywaną na miejscu budowy, polegający na zakładaniu rozpórek z drzewa lub innego materiału między gotowe, dołem rozszerzające się żebra żelazobetonowe lub betonowe i na ułożeniu na rozpórkach tych płyty, łączącej żebra, znamienny tem, że po założeniu rozpórek, złożonych z

części (3a, 3b), połączonych śrubami lub zatyczkami (4) i dostosowanych kształtem do kształtu zeber i kształtu spodu płyty, mającej się wykonać, przymocowuje się do spodu rozpórek listewkę (6) w celu uregulowania grubości płyty (2), następnie układa się na rozpórkach oszalowanie (5), wykonywa się płytę (2) przez zalanie szalowania (5) betonem, przyczem ciężar płyty (2) już podczas twardnienia betonu przenosi się wskutek specjalnego ukształtowania rozpórek (3) na żebra (1), wreszcie po stwardnieniu płyty usuwa się listewkę (6), rozluźnia się śruby (4), wyjmuje rozpórki (3) i usuwa się szalowanie (5).

Artur Reinberg.

Fig. 1.

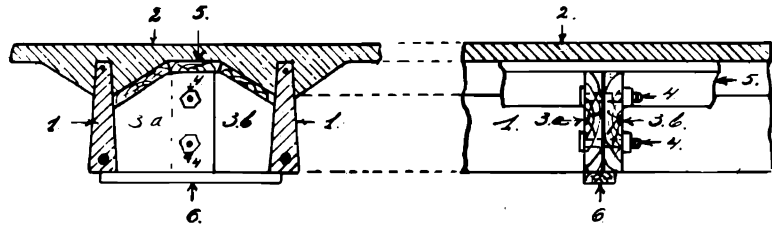

Fig. 2.

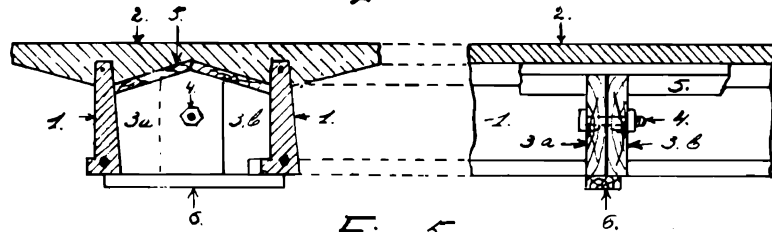

Fig. 5.

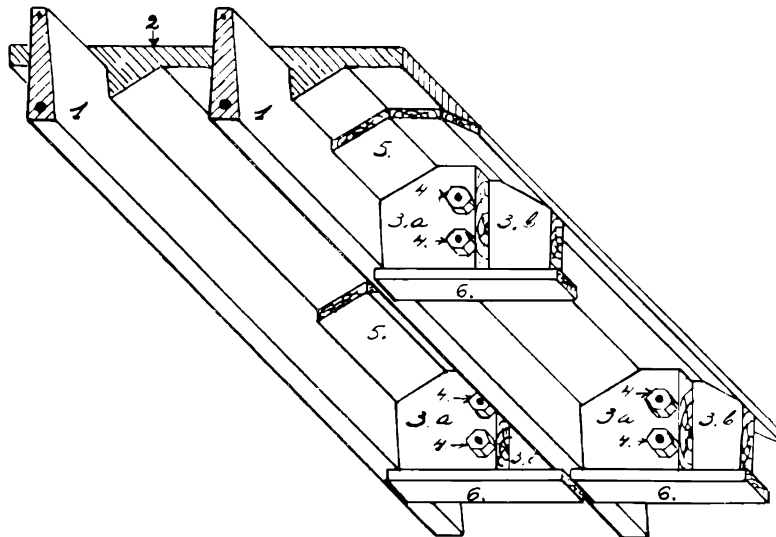

Fig. 3.

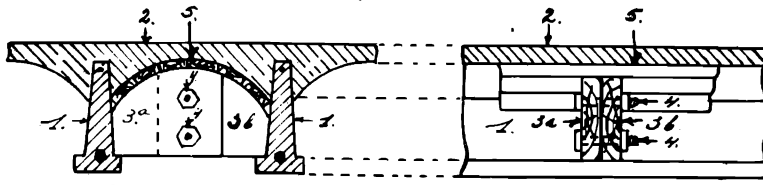

Fig. 4.

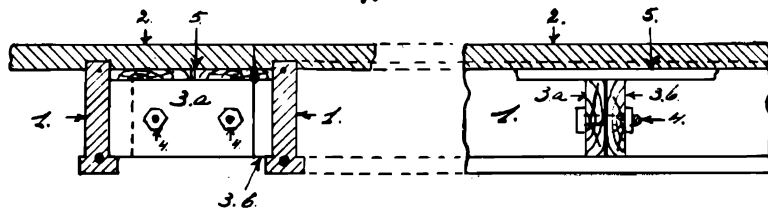

Fig. 6.

